

Per què s'anomena "pare" al prelat de l'Opus Dei?

Aquest article presenta alguns aspectes teològic-espirituals de la figura del prelat com a pare. Un altre estudi explica les competències pròpies del prelat i la seva jurisdicció.

16/01/2017

Per llegir: Les competències del prelat de l'Opus Dei

Sant Josepmaria solia referir-se a l'Opus Dei com «una petita part de

l'Església» i com «una família de vicle sobrenatural», a la qual pertanyen persones que comparteixen un mateix camí vocacional i idèntica missió cristiana: contribuir a la missió evangelitzadora de l'Església, promovent entre fidels cristians de tota condició una vida coherent amb la fe en les circumstàncies normals de la vida quotidiana i especialment a través de la santificació de la feina.

Sant Josepmaria va ser cap i pare d'aquesta família dins de l'Església. Des de 1928 va formar i va acompanyar els qui van acollir, en la seva pròpia vida, el carisma que ell havia rebut de Déu, exercint aquest acompanyament espiritual basant-se en la fe cristiana, la confiança i l'afecte. «De poques coses puc posar-me d'exemple -assegurava el fundador-. I, no obstant això, enmig de tots els errors personals, penso que puc posar-me com a exemple

d'home que sap estimar. Les vostres preocupacions, les vostres penes, els vostres esforços són per a mi una crida continuada. Voldria, amb aquest cor meu de pare i de mare, portar tot sobre les meves espatlles»[1]. De manera natural, els fidels de l'Opus Dei, en aquests desvetllaments de sant Josepmaria, en van reconèixer la paternitat espiritual, i van començar a adreçar-se a ell com a «pare».

A l'època actual, no cal literatura sobre tot allò que implica ser un bon pare: portar el pes d'una família, educar en llibertat, pujar els fills, etc. Una cosa semblant passa amb la paternitat espiritual del prelat de l'Opus Dei, que ha de manar el ramat amb mà ferma i comprensió profunda, també corregint -quan cal- per al bé de les ànimes.

D'ençà de la mort del fundador, primer el beat Àlvar del Portillo i

després Mons. Xavier Echevarría van heretar aquest tret espiritual. No només van ser els governants de l'Opus Dei, sinó pares d'aquesta porció de l'Església, ja que amb l'exercici del ministeri pastoral van procurar sostenir i fer créixer els fidels de l'Opus Dei en el compromís vocacional al servei de l'Església.

Com a bon pastor de Crist [2], el prelat de l'Opus Dei és cridat a encarnar per als fidels de la prelatura la paternitat amorosa que, en la seva plenitud, resideix només en Déu. El pare és, en la Prelatura de l'Opus Dei, principi i fonament de la unitat, de manera anàloga a com ho són els altres bisbes per a la porció del Poble de Déu que regeixen [3]. L'Església reconeix aquesta paternitat episcopal en diferents documents, com el decret Christus Dominus (n.16), del Concili Vaticà II o el Directori Apostolorum succesorum (n. 76), que la Congregació per als

Bisbes va publicar el 2004. També sant Joan Pau II va voler explicar la paternitat del bisbe, al qual dedica el capítol quart del llibre *¡Levantaos, vamos!*.

Al prelat de l'Opus Dei se l'anomena pare en tant que és per als fidels «mestre, santifica com pastor, encarregat d'actuar en nom i en la persona de Crist» [4], el que sant Agustí no dubtava a anomenar una missió, un servei, un deure d'amor [5]. En aquest mateix sentit, en molts països, es diu pare als preveres.

El prelat de l'Opus Dei compta amb la pregària que els fidels realitzen per la seva persona i intencions, confia en ells per complir la seva missió de pastor, que no és altra sinó la d'unir-los cada vegada més a Crist i a una multitud d'ànimes que es beneficien de l'escalf de l'Obra. Una constant en sant Josepmaria i en els successors ha estat fomentar l'afecte filial al

Papa: recordar el Magisteri dels successors de Pere, convidar a la pregària per la persona i intencions del Pontífex Romà i animar a eixamplar la mirada en el servei a la Església universal.

Guillaume Derville

[1] Sant Josepmaria, Apunts en una reunió familiar, 1968.10.06 (AGP, P01 VI-1969, pàg. 13).

[2] Cfr. Jo 10, 11.

[3] Cfr. Concili Vaticà II, Const. dogmàtica. Lumen gentium, n. 23.

[4] Cfr. Joan Pau II, Exhort. apostar. Pastores gregis, 16-X-2003, n. 10.

[5] Cfr. Sant Agustí, In Ioannis Evangelium tractatus, 123, 5.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/per-que-
sanomena-pare-al-prelat-de-lopus-dei/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/per-que-sanomena-pare-al-prelat-de-lopus-dei/)
(07/08/2025)